

Pupoljci

List učenika IV. osnovne škole Bjelovar
Broj 5

Kako su spašene sove... str.10

**Vjera je nešto
suvremeno i uvijek "in"... str.24**

**Ljepota nije najvažnija
kad humor pobjeđuje... str.28**

'Ko pita ne skita... str.46

**4. OSNOVNA
ŠKOLA
BJELOVAR**

43 000 BJELOVAR, POLJANA DR. FRANJE TUĐMANA 1

PUPOLJCI

LIST UČENIKA
IV. OSNOVNE ŠKOLE BJELOVAR

Izdavač:	IV. osnovna škola Bjelovar
Za izdavača:	Milijan Bojanović
Glavna urednica:	Zvezdana Barila Faletar
Likovna urednica:	Estera Brletić
Grafički i tehnički urednik:	Jasna Tolnaj
Fotografije:	učenici IV. osnovne škole, učitelji Branko Raičković, Zvezdana Barila Faletar, Dubravka Đerđ, Mario Horvat, Gordana Marinčić, Goran Juren
Lektura i korektura:	Zvezdana Barila Faletar
Novinarska družina:	Ivana Vukek, 7.d. Nives Kranjec, 7.d Ana Žalac, 7.d Adriana Miroslavljević, 8.e Tea Vedriš, 8.e Laura Raič, 8.e Paula Čatipović, 5.d Iva Prelec, 5.c Katarina Šolaja, 7.d Martina Kruljac, 7.d
Fotografija na naslovnici:	Branko Raičković
Tisak:	Tiskara Horvat Bjelovar
Naklada:	700 primjeraka

Zahvala sponzorima

Najsrdačnije zahvaljujemo na nesebičnoj podršci i materijalnoj pomoći kojom ste doprinijeli uspješnoj realizaciji naših zacrtanih projekata.

Gradska pekara d.o.o. Bjelovar
Bilotel d.o.o. Bjelovar
Panea d.o.o. Bjelovar
Gradsko poglavarstvo - Grad Bjelovar
Kisp - ugostiteljski obrt Bjelovar
Erste Steiermarkische bank d.d.
Termodom - Bjelovar
Trgovački obrt Sanja Bjelovar
Trgovački obrt Vlatka Bjelovar

Ponovno u školskim klupama

Evo, nakon dobrih školskih praznika, počela nam je i nova školska godina s novim licima, simpatijama i snovima. U našu su školu došli neki novi učenici iz drugih škola koji su s veseljem primljeni u naše razrede. Isto tako su se probudile neke nove simpatije, a i mnogi od vas su zacrtali neke nove ciljeve u ovoj školskoj godini. Neki se sad vesele svakoj novoj petici, dok se drugi itekako brinu za ocjene radi upisa u srednju školu. Neke boli glava jer ne znaju što bi upisali, a neke zbog novih predmeta koje su dobili. To nije sve – tu su nam i novi nastavnici koji se nadaju što boljim uspjesima sa svojim učenicima. Ova školska godina bi svima nama trebala biti što ljepša i veselija, dok smo svi još na okupu jer tko zna što će biti s našim prijateljstvima kada za par godina krenemo svatko svojim putem. Stoga, sve najbolje i želimo vam što bolje ocjene.

Vaši novinari

Terezija Srblićinović

(Suha Katalena 1951.- Bjelovar 2009.)

Terezija Srblićinović (rođ. Imbrišić) je osnovnu školu završila u Kloštru Podravskom, a Gimanziju u Đurđevcu. Diplomirala je 8. prosinca 1972. na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu i stekla stručni naziv nastavnik fizičke kulture.

Od 1. studenoga 1977. godine do svoje prerane smrti radila je neprekidno u našoj školi. To su 32 godine na radnom mjestu učiteljice tjelesne i zdravstvene kulture.

Tijekom svog dugogodišnjeg rada izuzetno je savjesno i marljivo obavljala svoje radne obveze. Čak štoviše, uvijek se isticala svojom velikom radnom energijom, željom i upornošću da dade što više našim mladim generacijama upravo na području tjelesne i zdravstvene kulture. Niz godina svojim radom s učenicima postizala je zapažene sportske rezultate.

Valja istaknuti da je u nekoliko navrata bila voditeljica našeg Športsko školskog kluba «Mladost», te da je bila i predsjednica Udruge pedagoga tjelesne kulture grada Bjelovara.

Kolektiv naše škole kao i mnoge generacije učenika, zasigurno s ponosom mogu isticati stručan i predan rad učiteljice Terezije i postignute rezultate na području sporta. Svakako, mi koji smo radili s Terezijom, ili kako smo je zvali, Terezom, osjećamo prazninu koja je ostala njenim nenadanim odlaskom. Nažalost, njeno nježno i brižno srce, posustalo je i prestalo prerano kucati. Ostaje nam samo prekrasno sjećanje na trenutke druženja i, rada s tako posebnom osobom kao što je bila naša Tereza.

Ines Tićak, učiteljica tehničke kulture

Branko Ćasić

(Ožegovci, 1950. - Zagreb, 2009.)

Branko Ćasić je diplomirao Hrvatski jezik na Pedagoškoj akademiji u Petrinji 1972. i svoj radni vijek započeo kao učitelj u Bučju pokraj Pakraca, zatim je kratko radio u gimnaziji u Daruvaru i Školskom centru u Daruvaru, pa u MUP-u RH, a od 1993. radio je kao viši knjižničar u našoj Četvrtoj osnovnoj školi.

Branko je volio i cijenio svoj posao. Radosno, često djetinje razigrano, dočekivao bi svakog učenika u knjižnici, šaleći se s njim i nasmijavši ga kakvom pošalicom. Bio je beskrajno strpljiv s djecom.

Šutnja i nevjerica je obuzela svakoga od nas saznajući da našeg dragog Branka više nema. Šutnja je postala govor praznine i boli koja traži utjehu.

A Branko je baš utjehom, beskrajnim razumijevanjem, jednostavnim i nenametljivim humorom znao ozariti svačije lice i otvoriti srca za radost.

Zato će za vazda ostati zapamćena Brankova vedrina i topao osmijeh iz kojega je uvijek zračila nesebičnost, dobronamjernost, obična, a tako rijetka ljudskost.

I zato:

Dok bude Tvojih učenika, dok bude svih nas koji smo Te poznavali i koji smo Te voljeli, Ti ćeš biti s nama. Jer samo ljubav koju jedno drugome dajemo, istinski pripada nama. A Ljubav je jedina vječnost i Ona ne poznaje rastanke.

Slobodanka Martan, učiteljica hrvatskog jezika

PUPOLJCI

broj 5

Učenici 7.º razreda Kristijan Pintar i Josip Urh pronašli su dvije male sove ispod lipe u blizini naše škole.
Više na str. 10

Zašto je vjera nešto suvremeno i uvijek "in" govorit će ovogodišnji pobjednik natjecanja za naj-nastavnika.
Više na str. 24

Kako smo obilježili Dan zahvalnosti na plodovima zemlje.
Više na str. 20

Kako smo plešući sirtaki obilježili Dan Europe.
Više na str. 22

Kako smo pjesmama obilježili Dan zaljubljenih.
Više na str. 22

Čestitamo na velikom uspjehu učitelja Gorana Jurena i njegovih atletičarki koje su na Državnom natjecanju u Splitu, održanom 12. svibnja 2009. osvojile 1. MJESTO.
Više na str. 32.

'Ko pita ne skita. Nova rubrika u kojoj na pitanja odgovara psihologinja Nikolina.
Više na str.46.

Učimo...

Dan šuma i dan voda obilježili smo integriranom nastavom.

Dan šuma i dan voda učenici šestih razreda obilježili su 23. ožujka 2009. integriranom nastavom. Predmetni učitelji iz hrvatskog i engleskog jezika, matematike, prirode i geografije poveli su učenike u šumu Lug u kojoj su odradili pet tridesetominutnih sati u svakom razredu iz spomenutih predmeta. Ovakav oblik nastave učenici su spremno dočekali i pohvalili, naglasivši da je zanimljivije na ovakav način spojiti već stečeno iskustvo sa zornim prikazom iz prirode.

Tekst i fotografije: Ivana Vukek, 7.d

Ovako je zanimljivije

Sedmi razredi na terenskoj nastavi

Dana 19. 11. 2008. godine učenici sedmih razreda bili su na terenskoj nastavi u gradu Zagrebu. Rano ujutro krenuli su na svoje jednodnevno putovanje. Prvo odredište bilo je Mirogoj, najveće groblje na ovom području. Vidjeli su grob našeg prvog predsjednika dr. Franje Tuđmana, grob književnika (ne osobito omiljenog u učenika) Augusta Šenoe, Petra Preradovića i mnogih drugih velikih Hrvata. Nakon toga uputili su se u Galeriju modernih umjetnosti koja sadržava mnogo modernih umjetničkih djela, od običnih malih slika do velikih i detaljno izrađenih kipova. Pred sam kraj posjetili su i Povijesni muzej u kojem su se mogle vidjeti mnogobrojne makete raznih područja Zagreba iz 19. stoljeća. U dvorištu muzeja su i mnogobrojne nadorađene iskopine građevine koje su se nalazile točno ispred tog muzeja. Na samome kraju učenici su dobili malo slobodnog vremena koje su proveli na njima najbolji mogući način. Neki su otišli na brzi obrok u McDonalds, dok su neki vrijeme proveli trošeći dobiveni džeparac na nakit ili igrice. Svojim kućama su se vratili relativno kasno, protiv čega nitko od učenika nije imao ništa protiv.

Tekst i fotografije: Nives Kranjec, 7.d

Oproštaj

s osmašima

26. lipnja 2009., u petak (nije crni, osim kiše koja je neumorno padala), oprostili smo se od osmog razreda svečanom podjelom svjedodžbi. Čuli smo većinom pohvale razrednica koje su u ovom tužnom trenutku sigurno i zaboravile na sve nepodopštine svojih razreda. Ravnatelj je u uvodnom govoru naglasio da je ovo jedna od najplodonosnijih generacija. Mnogi su učenici dobili nagrade za sudjelovanje na raznim natjecanjima, smotrama i u grupama vršnjačke pomoći. Kao najbolja učenica ove generacije proglašena je Marija Matašin, dobitnica Zlatnog slova.

Nakon podjele svjedodžbi i već nesnosne galame učenika koji su dobili svjedodžbe, uslijedio je i oproštajni govor ravnatelja.

I mala zanimljivost na kraju. U oproštajnom govoru je ravnatelj spomenuo da ostaju za učenicima mnoge simpatije, ljubavi, ali i izgubljeni mobiteli. U tom mu je trenutku čistačica donijela mobitel za koji se ispostavilo da pripada našoj voditeljici novinarske skupine. Eto, nisu uvijek učenici sve krivi...a osmašima želimo puno sreće i upis u željenu srednju školu!

Ivana Vukek, 7.d i Ana Žalac, 7.d

Fotografije: Dubravka Đerđ

Mislite da lektira baš uvijek mora biti dosadna?

S popisa izborne lektire obavezno pročitajte „Maturalac“. Zašto? Zato jer je to zanimljiva knjiga za djecu i mladež posvećena najzanimljivijem događaju u školovanju, odlasku na maturalac. Opisuje zgode i nezgode djece jednog osmog razreda uz mnogo poučnih stvari. Govori o tome kako svi uvijek trebaju biti jedni uz druge unatoč svemu i o tome kako se neke naizgled oštre osobe mogu otvoriti i pokazati svoje najdublje osjećaje. Bilo bi dobro kad bi ovu knjigu pročitali svi učenici viših razreda jer ne samo da je osjećajna, nego i vrlo poučna.

Nives Kranjec, 7.d

Nezaboravno putovanje

Rano ujutro u 2:30, 27. kolovoza, tada budući osmi a d i e okupili su se na parkiralištu IV. osnovne škole te zajedno sa svojim razrednicama krenuli na put prema Splitu.

U autobusu gotovo nitko od uzbuđenja nije mogao zaspati. Svi su pričali i slušali glazbu. Vodič se svaki čas javljao preko mikrofona da bi nam rekao u kojem smo mjestu te je spominjao neke znamenitosti dotičnog mjesta. Došavši u Slunj, posebnu pažnju su nam privukle Rastoke, predivni slapovi rijeke Korane. Kada smo prošli Rastoke, neki od nas su zapali. U autobusu je, čudom, bila tišina. Nedugo zatim došli smo u Korenicu gdje smo pola sata odmarali, štogod pojeli i krenuli opet na put. Jedva smo čekali da stignemo u Split.

Ugledavši prekrasan „grad pod Marjanom“ svi smo se razveselili. Vozač nas je ostavio pokraj ulaza u Dioklecijanovu palaču. Izašli smo iz autobusa i osjetili Dalmaciju. Miris mora, pjev galebova, zvuk valova... S fotoaparatom u rukama, nismo znali što bismo prije fotografirali. Za par minuta došao je turistički vodič. Proveo nas je kroz Dioklecijanovu palaču koja je vrvjela posjetiocima. Na glavnom trgu pred palačom bila su dva „rimski vojnici“ s kojima smo se mogli fotografirati. Kada smo razgledali Split, napokon smo pošli na

trajekt za otok Korčulu. Malo smo zakasnili, ali se srećom vratio po nas. Na trajektu je bilo pomalo dosadno. Vozili smo se više od dva sata što nam je izgledalo kao vječnost.

Napokon smo stigli na Korčulu pred hotel „Bon repos“. Razrednice su otišle dogovoriti raspored spavanja po sobama dok smo mi za to vrijeme razgledavali oko hotela. Svima se najviše svidio bazen iza hotela, a odmah ispred bazena more, plaža... Rasporedom po sobama smo bili manje-više zadovoljni i kad smo se

smjestili, krenuli smo se dogovoriti s razrednicama oko večernjeg izlaska. Odlučili smo se za „beach party“ koji se održavao na plaži iza hotela. Večera je brzo prošla i tada smo potrčali u sobe na spremanje za izlazak. Na plaži je sve bilo okićeno lampicama i ukrasima te je bio postavljen podij za svirače. Uglavnom su svirali zabavnu glazbu što je svima bilo super. Malo smo plesali, pjevali i družili se. Oko jedan sat poslije ponoći pošli smo na spavanje.

Drugog dana smo odmah nakon doručka krenuli na Mljet. Tamo smo razgledali Nacionalni park te nakon toga išli na ručak. Poslije ručka imali smo pola sata za kupanje, a zatim smo se zaputili prema Korčuli. S razrednicama smo se dogovorili da idemo u disko poslije večere. Kad je večera završila, pojurili smo u sobe da se dotjeramo za izlazak. U disku je bilo sjajno, nije nas bilo puno, ali to nije utjecalo na dobro raspoloženje. Oko pola jedan smo se vratili u hotele i bilo nam je žao što smo morali otići.

Treći dan proveli smo na Korčuli. Nismo putovali, kupali smo se i razgledavali grad. Navečer smo bili svatko sa svojim prijateljima, pala su i neka nova poznanstva, pa čak i simpatije.

Posljednjeg dana neki su od nas bili tužni što već moraju svojim kućama, a neki su to jedva čekali. Tog smo dana putovali u Dubrovnik. Prolazili smo kroz grad Ston i vidjeli Stonske zidine koje su nam privukle pažnju čim smo ušli u grad. U Dubrovniku smo šetali zidinama i divili se ljepoti našeg mora. No, ovaj je dan najbrže završio, dugo smo putovali i u ranim jutarnjim satima stigli smo ponovno na parkiralište naše škole.

Čudnog li osjećaja, kao da nikamo nismo ni otputovali... Samo prekrasne slike sjećanja podsjećale su nas na put koji nitko od nas neće i ne može zaboraviti.

Tekst: Adriana Miroslavljević, 8.e

Fotografija: Adriana Miroslavljević i Tea Vedriš

Pomažemo...

Učenici 7.^e razreda Kristijan Pintar i Josip Urh pronašli su 19. svibnja 2009. godine dvije male sove ispod lipe u blizini naše škole. Mlade sove su ispale iz gnijezda. Ne želeći ih ostaviti, donijeli su ih u školu nastavnici biologije.

SOVULJAGA ILI VELIKA UŠARA

STANIŠTE – na otvorenim predjelima, planinama i u šumama. Ne gradi vlastito gnijezdo već naseli šupljine u tlu, stablima ili pukotinama

MLADI – polaže dva do sedam jaja koja nese u dvodnevni razmacima. Stariji i snažniji ptici pobjeđuju u nadmetanju za hranom koju im donose roditelji

HRANA – kukci, ptice ili mali sisavci, a neprobavljive sastojke izbacuje u obliku gvaljice

OSJETILA – naročito razvijeno osjtilo vida i sluha

OPIS PTICE – dužina tijela oko 70 cm, dok je raspon krila 160-190 cm, a težina 2-4 kg. Na glavi su joj istaknuti pernati čuperci nalik ušima. Perje joj je tople smeđe boje, prsa su isprugana širokim prugama, „lice“ je tamno i na njemu su istaknute narančaste oči.

ZAŠTO JE UGROŽENA – zbog promjene i uništavanja staništa. Često stradavaju u sudaru s autima na brzim prometnicama. Ugrožava je i uznemiravanje pa je i to jedan od razloga što je danas u većem dijelu Europe vrlo rijetka i ugrožena vrsta

Ljerka Klačić-Dragičević, učiteljica biologije

Kako su spaš

Brzo se krenulo u njihovo spašavanje. Trebalo ih je vratiti u njihovo gnijezdo, odnosno duplju drveta ili bar u blizinu kako bi ih majka mogla pronaći. Nabavljene su ljestve, mala košarica u koju su se smjestile sove i spašavanje je bilo okončano. Sove su tako vraćene u krošnju lipe, a učenici su bili oduševljeni što su ih spasili.

Tekst i fotografije: Tea Vedriš, 8.e

ene sove

Spas za naše najbolje prijatelje

Nakon posjete udruzi „Šapa“ odlučila sam pokazati da nije potrebno kupovati psa već da se može uvijek doći u ovu udrugu, pronaći svog najboljeg prijatelja i pružiti mu novi dom.

Šapa je udruga za nezbrinute životinje, a njena je misija osnivanje sloništa za napuštene i izgubljene životinje.

Na ovaj bi se način humano i trajno riješio problem njihovog zbrinjavanja. Svi štićenici su, još od osnivanja udruge, 2006., smješteni kod raznih udomitelja jer borba „Šape“ za lokaciju na kojoj bi se izgradilo sklonište za životinje, još nije urodila plodom.

U razgovoru s ravnateljicom udruge, Vlatkom Grganić doznala sam da se ovdje može doći po savjet, prijaviti zlostavljanje životinja, prošetati s nekim psom prema kojem ste osjetili simpatiju. Ako, pak, odlučite udomiti nekog psa, a ne znate kamo ćete s njim za vrijeme odlaska na more, ne brinite, oni će ga čuvati dok se ne vratite...

Ipak, ako niste u mogućnosti udomiti jednog od ovih krasnih stvorenja, uvijek možete pomoći radu udruge donacijom hrane, zdjelica za hranu i vodu, vodicica, deka, kućica, četki, igrački.

Nadam se da sam ovim člankom potaknula barem nekoga da razmisli o napuštenim životinjama i pomogne njihovom ugodnijem životu.

Tekst i fotografije: Laura Raič, 7.d

Naši vršnjaci pomagači i ove su godine bili aktivni kao i prošle. Vjerojatno ste ih prepoznavali na hodniku, ali ne možemo da ne spomenemo njihova imena: Tea Vedriš, Silvija Opačić i Marin Antolić, učenici 8.e razreda. Većina njihovog rada temeljila se na različitim predavanjima i radionicama koje su održali tijekom godine u svim razredima naše škole. Na početku godine održali smo radionicu „Imaš kvrgav nos“ čiji je cilj bio osvjestiti našu sklonost da ljude oko sebe procjenjujemo na osnovi prvih dojmova i pomoći nam u radu s učenicima škole.

Povodom Međunarodnog dana tolerancije (16.studenog) napravili smo radionicu za prve razrede na kojoj smo čitali priču „Mrav dobra srca“ i razgovarali o prijateljstvu.

Također smo krajem ove školske godine održali predavanja o diskriminaciji, cyberbullingu i ljudskim pravima u sklopu kojih smo održali

prikladne radionice. Vršnjaci pomagači su kao dio projekta „Škole bez nasilja“ sudjelovali i na II. regionalnom susretu „Mreža škole bez nasilja“ koji se održao 30. travnja, 2009. u Parku prirode Papuk – Jankovac. Silvija Opačić i Tea Vedriš su zajedno sa školskom psihologinjom prisustvovali predavanjima i razmijenili iskustva s drugim školama koje sudjeluju u ovom projektu. Nakon toga smo uživali u razgledavanju prirodnih ljepota parka te napunili baterije za kraj školske godine.

Nikolina Rosandić, psihologinja

Vršnjaci za vršnjake

Učimo...

Povodom Dana grada Bjelovara 29.09.2008. godine, u Gradskom muzeju je otvorena izložba „Narodne frizure i nošnje“.

Narodno u našem muzeju

Na toj se izložbi moglo vidjeti mnoštvo predivnih frizura, a i narodnih nošnja naših krajeva. Zidove muzeja ukrašavale su slike narodnih običaja koji su bili svakodnevica u našem gradu za vrijeme mladosti naših baka. Uz to se moglo vidjeti i pregršt raznih rukotvorina hrvatskih vezova izravno donesenih u muzej. Bilo bi lijepo kada bi svi imali priliku obići krajeve lijepe naše i vidjeti njihove narodne običaje i nošnje. U nedostatku vremena i novaca, trebalo bi posjetiti ovu izložbu.

Tekst i fotografije:
Nives Kranjec, 7.d

Spomenik Željku Sabolu

Kako Bjelovar vraća svoje znamenite Bjelovarčane

28. rujna 2008. godine u spomen Željku Sabolu, poznatom hrvatskom pjesniku i povjesničaru umjetnosti, rođenom 1941. u Bjelovaru, a tragično preminulom 5. rujna 1991. godine u Zagrebu, na Trgu hrvatskih branitelja svečano je otvorena skulptura „Pjesnik pjesniku“. Autor skulpture je Simone Beck Mocenni koji živi i radi u Italiji. Unatoč kiši, na trgu se okupilo više štovatelja djela Željka Sabola. Milan Bešić je u ime Matice hrvatske najavio tiskanje dvije knjige vezane za rad Željka Sabola. Đurđa Adlešić je izrazila svoje zadovoljstvo što Bjelovar vraća svoje znamenite Bjelovarčane. Među njima je i Edo Murtić te Vojin Bakić i njegov spomenik Bjelovarac. Na svečanosti je govorio i autor Simone Beck Mocenni. U gradskoj vijećnici je predstavljeno izdane knjige pjesama „Preko vanjskog lukobrana“ koje je napisao na dva jezika, talijanskom i hrvatskom. Skulpturu je na simbolično svečani način otkrio Božo Biškupić, bivši ministar kulture.

Tekst i fotografija: Adriana Mirosavljević, 8.e

Ugošćujemo...

Biti pedijatrica je sreća i zadovoljstvo

Sigurno vas zanima kako je liječiti djecu, kako im pristupiti i olakšati teške trenutke kada su bolesni. Možda u odgovorima Marije Čatipović, specijalistice pedijatrije, netko pronađe sebe i svoje buduće zanimanje.

Koliko pacijenata primete dnevno?

Primam šezdeset do devedeset pacijenata na dan, a ponekad i više.

Radili ste i u Domu zdravlja. Je li je lakše sada kad ste u vlastitom prostoru?

Lakše mi je raditi u svom prostoru jer i prostor i način rada mogu kreirati kako želim.

Smatrate li da se liječnike premalo cijeni?

Da, liječnici su trenutno u društvu premalo cijenjeni što ne znači da nema pojedinaca koji vole i cijene svog liječnika. No, mi liječnici ne možemo gledati na to s te strane jer je naš poziv human i mi ga, prije svega, radimo iz ljubavi, a sve je ostalo manje važno.

Mislite li da bi Vam bilo lakše raditi s odraslima?

Ne, nikada to nisam mislila. Mi pedijatri čitamo sve iz dječjih očiju i lica. Nevjerojatno puno govore dječje oči, njihov osmijeh ili tuga. Kako smo svaki dan s njima, to najbolje znamo.

Koliko malih pacijenata ukupno imate i jeste li umorni na kraju radnog dana?

Imam 1450 pacijenata, a od toga su 1200 u dobi do sedam godina. To je velik broj djece i na kraju dana sam često umorna, ali zadovoljna dobro obavljenim poslom.

Volite li svoj posao?

Da, jako volim svoj posao. To je rad s malom djecom, a djeca su sigurno najvrednije što imamo i ona su naša budućnost. Najljepše je u tome što djeca prepoznaju našu ljubav i pozitivne osjećaje i na isti način odgovaraju na njih.

Tko vam je najbliži suradnik?

To je medicinska sestra koja radi sa mnom u timu. Ona je jako važna za uspješan rad u ambulanti.

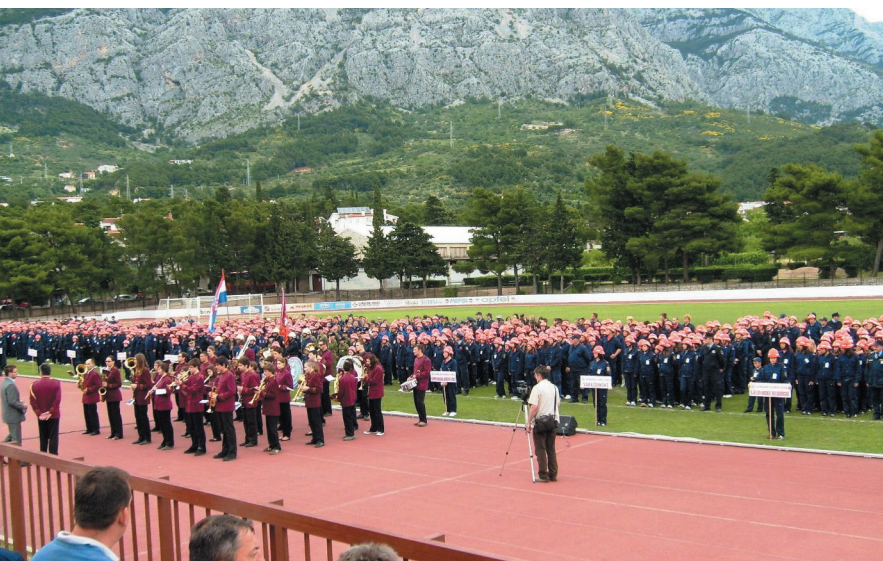
Kakav je odnos Vaše medicinske sestre s djecom?

Jako je dobar. Ona je brižna i susretljiva u kontaktu s njima. U svakodnevnim postupcima priprema za pregled i cijepljenjima osjeća se njena ljubav prema djeci.

Biste li ponovo birali posao liječnika pedijatra?

Da, svakako bih. Lijepo je gledati djecu kako se rađaju, rastu u mladiće i djevojke i onda i sami postaju roditelji. Prekrasno je sudjelovati u tom očaravajućem začuđujućem procesu rasta i razvoja gdje od novorođenčeta postaje čovjek koji ima svoju osobnost i koji je navrednije dostignuće i najveća vrijednost našeg doba.

Tekst: Paula Čatipović, 5.d
Fotografija: Zvezdana Barila Faletar

Zanimljive mame

Kao što u Trenutku istine traže najiskreniju osobu u Hrvatskoj, tako je naša grupa novinara tražila najzanimljiviju mamu naše okolice. Nakon dugog pregovaranja, utvrdili smo da je najzanimljivija gospođa Slavica Kranjec. Naime, gospođa Kranjec je obiteljska žena, a ujedno i vatrogasac i nogometni trener. Da bismo više saznali o njoj, napravili smo ovaj mali intervju.

Mama - vatrogasac, nogometni trener...

Kako ste zapravo postali nogometni trener?

Duga je to priča. Prvo sam počela igrati rekreativno u poduzeću s prijateljicama s posla. S vremenom smo krenule na natjecanja po cijeloj Hrvatskoj. Nakon toga sam bila pozvana u „NK Ždralovi“ gdje je i prvi put formiran ženski nogometni klub. Zatim me g. M. Šiprak pozvao na obuku za „Open fun football school“ koja je održana u Makedoniji, a nakon toga sam počela trenirati i djevojčice u „NK Bjelovar“.

Pretpostavljam da je u početku bilo i nezgoda. Kakvih?

Da bilo je. Npr. na jednom natjecanju sam cijela završila u gipsu. Naime, slomila sam jednu ruku i jednu nogu.

Osim nogometa, bavite se i vatrogastvom. Što vas je privuklo vatrogastvu?

Privukla me činjenica da bi bilo dobro znati neke načine gašenja požara jer se nikad ne zna kada će mi to zatrebati u stvarnom životu. Dobro je imati takvu vrstu znanja. Prošla sam tečaj za osposobljavanje za zvanje „vatrogasac“ pa ću nastaviti daljnje školovanje.

Bavite li se još čime?

Ja mislim da je svako znanje dobro došlo, pa tako treniram i kuglanje, a osim svakodnevnih obveza s obitelji i redovitim poslom, ja sam i predsjednik sindikata u svom poduzeću i predstavnik radnika u nadzornom odboru što također donosi svoje odgovornosti i zahtijeva dodatno vrijeme.

Što vaša obitelj misli o svemu tome?

Moja obitelj me u svemu tome podržava jer sve obveze uspijevam uskladiti tako da mi ostane vremena za obitelj.

Eto, nakon ovog našeg istraživanja običnih građana i otkrivanja istine i sami možemo zaključiti da i u našoj blizini ima jako puno zanimljivih osoba koje bi i nama samima mogle biti uzor.

Tekst i fotografije: Nives Kranjec, 7.d

Slavica Kranjec: Nogometu me privuklo druženje, a nisam o tome razmišljala kao o nečemu ozbiljnom.

Razgovaramo...

Od mađarske granice do Bjelovara

Nemojte pomisliti da se radi o reportaži ili lekciji iz geografije. Ovo je, ipak, nešto zanimljivije - razgovor s našim pedagogom.

Kako Vam se sviđa raditi u našoj školi?

Pa, ja zaista uživam raditi u ovoj školi unatoč svojevršnim problemima u školskoj praksi, ali u odnosu na prethodnu školu u kojoj sam radio u Koprivnici, osjećam malo rasterećenje. Tamo smo imali 1100 učenika, a ovdje je 865 učenika u školi. Ovdje također imam jako dobru suradnju sa stručnim suradnicima: psihologinjom, defektologinjom i socijalnom radnicom, a jednako dobro surađujem i s ravnateljem i nastavnicima, tako da sam izuzetno zadovoljan.

Gdje ste do sada sve radili?

Dakle...moje prvo radno mjesto je bila OŠ Gola. To je škola koja se nalazi u Koprivničko-križevačkoj županiji na granici s Mađarskom. Kao i skoro svaka seoska škola, imala je malo učenika. Potom sam radio u OŠ braće Radić u Koprivnici i sada napokon radim u ovoj školi, Četvrtoj osnovnoj školi Bjelovar.

Možete li usporediti prijašnje i sadašnje radno mjesto?

Naravno da je u seoskim sredinama najmanji broj učenika tako da je i struktura posla nešto drugačija i tako...Jednostavnije je raditi u seoskim školama kao što je Gola. Najzahtjevnije mi je bilo raditi u školi u Koprivnici. Dakle, ovdje sam se već jako dobro privikao na uvjete tako da unatoč određenim problemima u školskoj praksi osjećam zadovoljstvo, a nije ni zanemariv kraći put od kuće do posla.

A, ipak, gdje vam je bolje?

Pa...ovdje mi je, recimo, bolje, svakako više nego u Koprivnici, što sam i napomenuo. Ovdje je manja škola i bolja je biranost stručnih suradnika nego u Koprivnici.

Kakav ste bili kao učenik?

Kao učenik? U osnovnoj sam školi bio odličan učenik. Imao sam vrlo dobar uspjeh samo iz tjelesne i zdravstvene kulture i likovne kulture. Ostale predmete sam bio odličan, a u gimnaziji sam prolazio s vrlo dobrim uspjehom.

Što Vam se najviše sviđa u Vašem poslu?

Pa, sviđa mi se to što posao nije dosadan, dosta je dinamičan i, normalno, volim komunicirati s učenicima, s ponekim roditeljima, a i s učiteljima.

Opišite nam ukratko svoj posao!

Pa...evo...posao pedagoga je ponajprije neposredan rad s učenicima, učiteljima

i roditeljima koji obuhvaća različite oblike individualnog, grupnog i savjetodavnog rada. Tu je i suradnja sa školskom psihologinjom na profesionalnoj orijentaciji. U ovoj školi sam koordinator Eko projekta, a pored toga zadužen sam za koordinaciju i provedbu natjecanja. Tu su još i drugi poslovi kao što je, recimo, istraživački rad, dakle anketiranje učenika, roditelja ili učitelja na određenu temu, pa suradnja pri upisu djece u prvi razred. Ima još dosta toga što bi se moglo navesti...

Je li Vaš posao naporan?

Nekad da. Ovisi kako koji dan. Nekad je potrebno ostajati malo dulje u školi, ali u biti jako sam zadovoljan poslom koji imam.

Koji učenik je najzanimljiviji u školi?

Pa malo je to teško sad, normalo, odgovoriti. Ipak, ne bih želio baš govoriti koji mi je učenik najzanimljiviji jer mislim da su svi učenici bez obzira na svoje dobre i loše osobine jednako vrijedni.

Koje su metode kojim pokušavate doprijeti do učenika?

To je opća metoda razgovora koja uključuje metode uvjeravanja, razuvjeravanja, pa metoda navođenja učenika da sam zaključio o svojim postupcima...

Kako se ponašaju učenici koji dođu kod vas na razgovor?

Učenici koji dođu kod mene na razgovor uglavnom dobro komuniciraju sa mnom s tim da se neki pridržavaju mojih uputa i savjeta, a neki ne.

Koji su najčešći problemi zbog kojih učenici dolaze kod vas?

Najčešće su to nedisciplina na satovima, vršnjačko nasilje, uništavanje školske imovine...

Najzanimljiviji razgovor s učenikom?

A teško je izdvojiti koji je najzanimljiviji razgovor, ali svakako mi je bilo zgodno kada sam došao raditi u školu i dok sam se upoznao s učenicima, jedan učenik je rekao da je iz Španjolske. Ja sam uporno pokušavao razgovarati s njim na španjolskome, dok on nije prasnuo u smijeh zato što nije znao ni riječi španjolskog. Bilo je toga i više, recimo slučaj koji baš i nije komičan, a radilo se o sukobu

dviju učenica, jedne iz petog, a jedne iz sedmog razreda. Bile su posebno na razgovoru, prvo jedna, pa druga, a onda su jedanput došle do mene zajedno, pomirile se i otada su dobre prijateljice.

Jeste li zadovoljni organizacijom i načinom rada u našoj školi?

Organizacijom rada da, jedino bih želio da imam malo veći radni prostor. Naime, radni prostor dijelim s psihologinjom tako da smo dosta skućeni.

Što mislite o djelatnicima ove škole, konkretno nastavnicima?

Kao što ima različitih učenika, ima i različitih nastavnika. Međutim, različitost je bogatstvo. Treba surađivati, treba se uklopiti u tu različitost. Činjenica je da danas učitelji rade u složenim uvjetima, da su se uvjeti, znači odgoj i obrazovanje učenika promijenili otkad sam ja išao u školu. Sada je puno teže, stavlja se više zahtjeva pred učitelje i mislim da se učitelji, s obzirom na uvjete kakve imaju, jako dobro s tim nose.

I za kraj - imate li nešto što biste poručili učenicima i učiteljima?

Želim svima da vrlo uspješno surađuju, da probleme ne doživljavaju kao vjerojatnost da dođe do sukoba nego da u problemima vide izazove koji mogu poboljšati buduću suradnju, razvijati toleranciju i želim da svi u školi budu zadovoljni i sretni.

Tekst i fotografije:

Adriana Mirosavljević i Tea Vedriš, 8.e

Obilježavamo...

Obilježili smo Dan planeta Zemlje

Baloni za našu Zemlju

U srijedu, 22. travnja 2009.
u našoj školi obilježen je Dan planeta
Zemlja prigodnim aktivnostima.

Nastavni su satovi tog dana
bili prožeti sadržajima i aktivnostima
vezanim uz zaštitu okoliša i očuvanje
biološke raznolikosti na našem planetu.

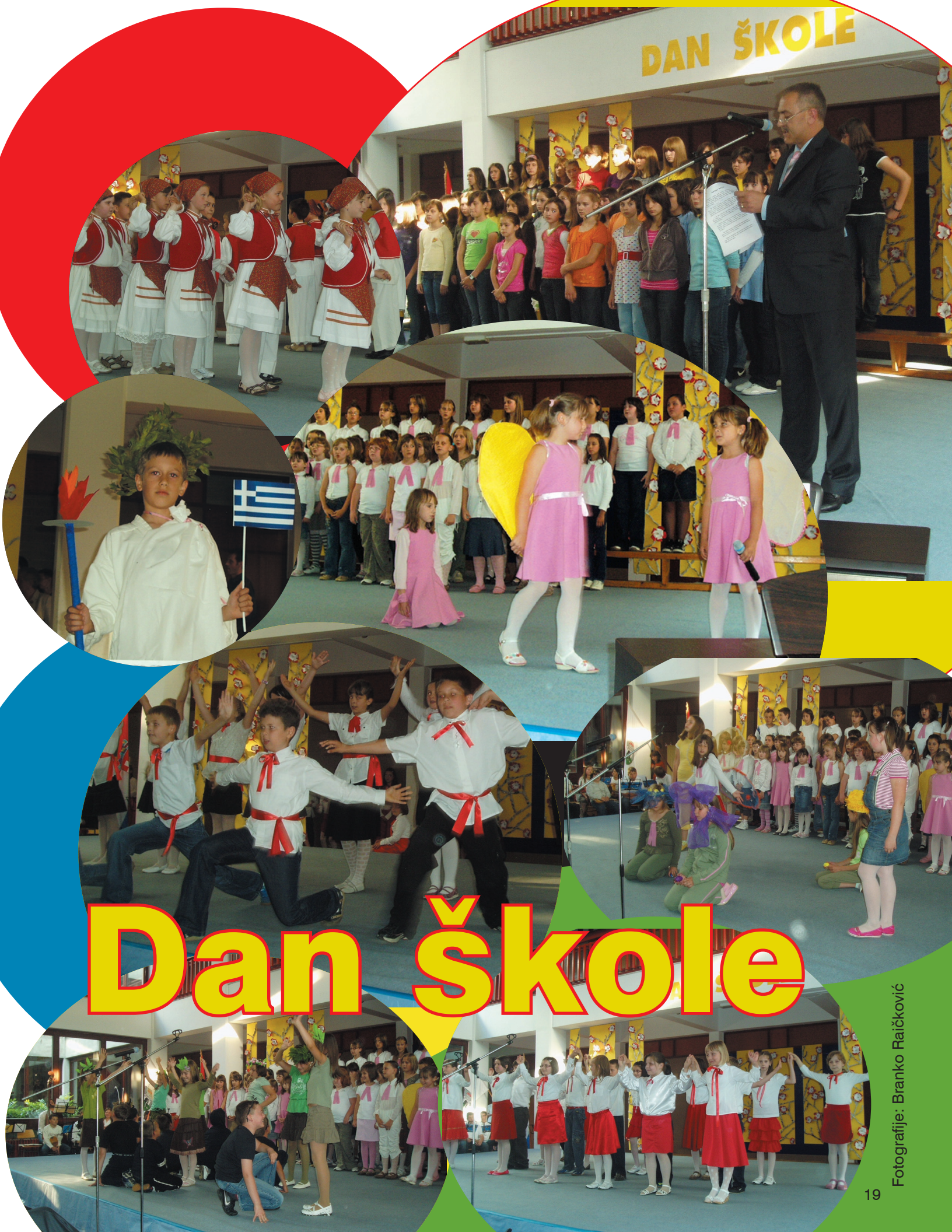
Učenici su sudjelovali u radu
putem razgovora, pismenih i likovnih
radova, plakata i slično.

Vrhunac obilježavanja ovog dana
bio je puštanje i fotografiranje balona
ispred škole na koje su učenici prethodno
napisali poruke za spas našeg planeta.

Tekst i fotografije: Mario Horvat, pedagog

DAN ŠKOLE

Dan škole

Fotografije: Branko Raičković

I ove smo godine u listopadu obilježili
Dan zahvalnosti za plodove zemlje.

Neka drveće raste zajedno s nama

Nakon pozdravnih riječi ravnatelja mogli smo uživati u programu koji su pripremili učenici razredne nastave: mali folkloraši, mali zbor i recitatori.

A mi smo se bacili na uživanje u plodovima zemlje.
Zabilježili smo i sadnju novog drveća u dvorištu naše škole i
u područnoj školi u Plavnicama. Neka drveće raste zajedno
s nama!

Tekst: Ivana Vukek, 7.d
Fotografije: Branko Raičković

Na kraju programa svećenik
je posvetio kruh.

10. rujna 2008. obilježili smo Hrvatski olimpijski dan.

Trči, trči...

Tog dana su učenici naše škole, kao i ostalih škola trčali kros. Trčali su svi, od onih najmanjih do onih najvećih pa i odraslih. Trčalo se po razredima, posebno dječaci, a posebno djevojčice. Kao simbol mira i prijateljstva svi su natjecatelji nosili bijele majice. Oni najbolji, odnosno najbrži, bili su nagrađeni medaljom. Nakon trčanja moglo se vidjeti na licima natjecatelja puno različitih osjećaja. Bilo je mnogo sreće i zadovoljstva, ali, nažalost, i suza. Naravno, trčanje krosa nije jedino što se radilo toga dana. Bilo je mnogo timskih natjecanja kao što su male štafetne utrke, potezanje užeta itd. I u tim natjecanjima su se dobivale nagrade. U nižim razredima su se povodom ovog dana slikali različiti crteži, a zajednička im je tema bila sport. Moglo se vidjeti puno lijepih crteža na zidovima i panoima njihovih učionica. Poruka obilježavanja ovog dana je da bismo se svi trebali više baviti sportom jer je i sport dio našeg zdravlja. Zato, bavite se sportom bar na ovaj dan.

Tekst i fotografije: Nives Kranjec, 7.d

EUROPSKI TJEDAN

Bjelovarsko-bilogorske županije

Naši su učenici plesali popularni grčki ples sirtaki (ovaj put bez bacanja tanjura).

Sirtaki

bez tanjura

Posao skupine vrtićanaca bio je crtanje grčkih bogova i božica te izrada predmeta od terakote

Europski tjedan u Bjelovaru obilježen je, kao i svake godine, u lipnju. Naša škola, udružena s vrtićem „Ciciban“ predstavila je državu Grčku.

Ni tete nisu bile bez posla jer su bile zadužene za dizajn štanda, a učiteljice Irma Rogulja i Gordana Marinčić za održavanje discipline i koreografiju plesa. Učiteljica Irma s učenicama uvježbala je grčko pismo alfabet dok se učiteljica Gordana preznojavala učeći korake sirtakija zajedno s učenicima.

Iskren pljesak publike i oduševljena lica roditelja ohrabрили su i dalo poticaj za upoznavanje novih europskih zemalja i novih plesova.

Tekst: Adriana Miroslavljević, 8.e

Fotografije: Gordana Marinčić

Biramo naj-nastavnika

Vjera je nešto suvr

Glasovanje se
provodilo na satovima
razrednog odjela,
a kada smo zbrojili
sve glasove, dobili
smo ovododišnjeg
pobjednika-nastavnika
vjeronauka Damira
Juriča. Koliko je
vjeronauk popularan,
govori i činjenica da
je ova titula za dlaku
izmakla drugom
nastavniku vjeronuka
Iliji Dominikoviću. Kako
je doživio pobjedu na
ovom izboru, rekao
nam je, uz ostale
zanimljivosti iz svog
života, sam Damir Jurič.

Ove smo godine, kao i prošle, birali naj-nastavnika naše škole.

remeno i uvijek „in“

Kako ste se odlučili da predajete vjeronauk?

Kad sam počeo predavati, nisam znao što e čeka, a poslije, tijekom rada shvatio sam što želim. To je bila želja da dokažem mladim ljudima da je vjera nešto suvremeno i uvijek „in“.

Koristite li suvremenu tehnologiju prilikom svojih predavanja?

Vrlo rijetko. Povremeno koristim kasetofon, a više volim osobni pristup sa svakim od učenika.

Utječe li vaše raspoloženje na nastavu i učenike?

Vjerojatno utječe. Kad sam ja loše raspoložen i kad to primijete, i učenici su takvi.

Je li Vam netko prigovarao na način vođenja nastave?

Jednom sam dao anketu učenicima i bilo je prigovora: nekad na metode, nekad na moje ponašanje. Anketa je bila anonimna i pojedini učenici su rekli da ih premalo slušam. Otada se trudim da to ispravim.

Koji Vam je bio omiljeni predmet u školi?

Bili su mi omiljeni povijest i geografija. U mojoj osnovnoj školi vjeronauk nije ni postojao, a da je postojao možda bi mi bio omiljen predmet, a možda i ne bi. To puno ovisi o nastavniku.

Kako Vam se sviđa raditi u našoj školi?

U ovoj školi radim već petu godinu i jako se dobro osjećam. Kao početniku bilo je malo stresno, ali ne radi škole, već zbog nedostatka iskustva. Jednu godinu nisam radio, imao sam pauzu, a kad sam se vratio osjećao sam se kao da sam se vratio kući.

Kakav je osjećaj biti naj-nastavnik naše škole?

Pa drago mi je da me djeca vole. Naravno da mi je drago i što sam izabran za naj-nastavnika, ali to što me djeca vole, ne mora značiti da sam ja najbolji nastavnik.

Što mislite o ovakvim izborima?

Dobro je da postoje ovakvi izbori, da se unese malo dinamike. Dobro je i što su anonimni tako da učenici mogu iskreno reći što misle.

Jeste li ikada prije pobijedili na sličnim izborima?

Nisam nikada pobijedio, mislim da sam prije nekoliko godina bio drugi.

Recite nam nešto o sebi.

Nažalost, još nisam oženjen. Radio sam u Bosni i Hercegovini, a za vrijeme rata se moja obitelj došla u Hrvatsku. Sada već tri godine živim u Bjelovaru i zadovoljan sam.

Kako povodite slobodno vrijeme?

Ako sam sam, čitam knjige, a volim se i družiti s prijateljima.

Vjerujete li u horoskop?

Ne vjerujem u horoskop i ne preporučam nikome da ga shvaća ozbiljno.

Što biste poručili učenicima?

Znam da vam je teško, ali ako se sada potrudite i budete učili, bit će vam lakše u životu.

Ivana Vukek, 7.d

Fotografije: Branko Raičković

Razmišljamo...

Dvadesetog lipnja 2008. godine posljednji smo puta bili na okupu kao 4.a, 4.b i 4.c. Tjedan dana prije tog, za neke "tragičnog" dana, svi četvrti razredi su napravili male priredbe.

Svi razredi su tom izazovu pristupili s kreativnim idejama. Na dan priredbe svi smo bili jako uzbuđeni. Neki su pripremili plesne koreografije, pjesničke duše su nas zadivile svojim recitacijama. Bilo je tu nekoliko pogrešaka. Sve nas je popratilo mali smijeh. Neki su i plakali. Tako smo se svi mi oprostili od svojih učiteljica.

Naravno, prijelaz iz četvrtog u peti razred ne bi bio tako veliki doživljaj da učenici iz prijašnjih razrednih odijela nisu pomiješani u različite razredne odjele. Ali, u nekim školama taj se ritual obavlja oduvijek tako da mi i nemamo pravo žaljenja. U svakom razredu bi trebalo biti od 25 do 30 učenika. Jesmo li zadovoljni time, pitali su se sami učenici. Većina njih je uglavnom

zadovoljna, no onaj manji dio nije. Zašto nisu zadovoljni? Nakon četiri godine, konačno smo se upoznali i sprijateljili, a onda nas najednom oni podijele. No, zašto smo zadovoljni? To je način da steknemo više prijatelja, naučimo nešto novo, ne budemo zauvijek na istom teritoriju. I sada bismo mogli zaključiti da je ova podjela sasvim u redu. Nastavnici su dobri, novi predmeti nam se većini sviđaju. Većini učenika su povijest i geografija najzanimljiviji od novih predmeta. No, jednog dana ćemo svi otići svojim putem, a do tada ćemo "uživati" u školskim mukama.

Tekst: Iva Prelec, 5.c

Fotografije: Branko Raičković

Zašto nisu zadovoljni?
Nakon četiri godine, konačno smo se upoznali i sprijateljili, a onda nas najednom oni podijele.

Tko je zadovoljan?

Krzno? Ne, hvala!

Sigurno su već mnogi od vas čuli za mnogobrojne akcije koje se reklamiraju na TV-u o zaštiti krzna. U znak zaštite životinja odlučila sam napisati ovaj članak.

Svako živo biće, pa tako i životinje, zaslužili su neko poštovanje. Ubijanje raznih životinja u nadi da će iz toga izaći nešto korisno, pogrešno je. Svaka životinja je zavrijedila bar malo ljudskog poštovanja. Čemu onda to ubijanje? Životinjsko se krzno danas u velikom stilu vratilo na modne piste u Italiji i Americi. Svake se godine za samo jedan kaput od životinjskoga krzna ubije: 10-24 lisica, 16-20 dabrova, 20-30 rakuna, 26-34 nutrije, 30-40 oposuma, 40-60 kuna zlatica, 60-80 samura, 60-120 muskatnih miševa, 100-400 vjeverica, 130-200 činičila, 180-240 hermelina.

Koje mjesto i kakvu ulogu u proizvodnji krzna zauzima Hrvatska? Nažalost, konačno se možemo pohvaliti da smo u nečemu u samom vrhu u svijetu. Ma koliko to nevjerojatno zvučalo, Hrvatska je unazad četiri godine bila najveći proizvođač krzna činčile. Kina je, pak, najveći izvoznik krzna u svijetu, a ujedno proizvodi i neka od najjeftinijih krzna na tržištu. Ona se obično prodaju kao krznene ukrasi na kaputima, rukavicama, ženskim torbicama, igračkama i jeftinom nakitu. Rakuni, lisice, kanadske kune, zečevi, pa čak i psi i mačke među životinjama su koje se ubijaju zbog krzna, a koje završavaju u trgovinama svijeta, Europe pa tako i Hrvatske. Nikakav zakon ne štiti te životinje. Životinje koje se uzgajaju zbog krzna žive u bijednim uvjetima,

zatočene u prljavim kavezima. Bolesti i ozljede dio su njihovog života. Uvoz i prodaju psećeg i mačjeg krzna prije Europske unije zabranile su Belgija, Danska, Francuska, Italija, Grčka i Australija.

Zaštitimo životinje, jer i one su važan dio naših života.

Tekst: Katarina Šolaja, 7.d

Fotografija: Laura Raič, 8.d

Učenice sedmih i osmih razreda zadnjih su nekoliko tjedana glasale za najzgodnijeg, najboljeg i najpopularnijeg dečka, te smo došli rezultata.

Ivan Molnar

Leonard Kojundić

Ljepota nije najvažnija kad humor pobjeđuje

Učenice sedmih i osmih razreda zadnjih su nekoliko tjedana glasale za najzgodnijeg, najboljeg i najpopularnijeg dečka, te tako došle do rezultata.

Prvo mjesto zastupa Luka Jasenko (8.c). Do pobjede je došao svojim smislom za humor te ljepotom, tako bar cure kažu.

Na drugom mjestu nalazi se Ivan Molnar (7.d) koji je također svojim smislom za humor došao gotovo na vrh ljestvice.

Na trećem mjestu našao se učenik 8.d razreda, Leonard Kojundić, koji je cure „oborio“ s nogu time što je šaljiv i zabavan. Cure, oprez! Ovogodišnji osmaši odlaze, stoga se dobro pripremite do sljedećeg glasovanja. Nadamo se da će i sljedeće godine biti ovako napeto, te da ćemo izabrati pravog dečka. Drago nam je što je ovo malo natjecanje pokazalo kako je ipak smisao za humor i zabavu važniji od ljepote.

Svim dečkima pobjednicima od srca čestitamo!

Katarina Šolaja, 7.d

Fotografije: Ivana Vuček, 8.d

Luka Jasenko

Opasnosti na Internetu

Savjeti za sigurnost

Možda do sada niste uopće znali kakvih sve opasnosti ima na Internetu, te njime surfate bez ograničenja. Postoje neke stvari, koje se na Internetu, jednostavno, ne rade. Na primjer, surfanje bez osigurane zaštite. Tko u velikom stilu radi s podacima preko Interneta, pogotovo ako se radi na računalu s Windowsima, onda treba znati da računalo mora imati program za prepoznavanje virusa jer postoji više od 60.000 virusa i drugih štetnih programa koji računalo mogu dovesti u opasnost.

Ukoliko imate svoj profil na Facebook-u, također morate biti oprezni te paziti na to koga dodajete i prihvaćate pod prijatelje, kakve slike objavljuete te tko ih sve može vidjeti. Treba pripaziti i na razgovore između prijatelja, kako netko ne bi došao do njih. Ostavljajte samo one osnovne: ime, prezime, i datum rođenja ukoliko je potreban. Broj mobitela, telefona ili adresu ni u kojem slučaju nemojte objavljivati nigdje na Internetu. Blogovi, chatovi, profili na Facebook-u - sve je to zanimljivo

i privlačno mladima. Čak 62% djece između 12 i 19 godina imaju svoj profil na Facebook-u unatoč tome što nisu svjesni opasnosti. Roditelj obično nije upućen u djetetov rad na Internetu, no malo bi više vremena roditelji trebali posvetiti djetetu, te ga uputiti u sve opasnosti Interneta. Roditelji su neinformirani o opasnostima, a velika većina djece Internetom se koristi bez prisustva odraslih osoba, surfajući bez cilja u potrazi za zanimljivim sadržajem. U nekim slučajevima, dolazi čak i do prijetnji ubojstvom. 22% djece i mladih tvrde da uznemiravanje, prjetnje i primanje raznih poruka putem mobitela i Interneta ne treba prijaviti. 24% njih ne zna kome prijaviti. 9% smatra da treba prijaviti administratoru, 37% policiji, a 45% roditeljima. Internet je svakom djetetu, koje se njime koristi, totalno „cool“, a to dijete često nije niti svjesno kakve sve posljedice mogu biti.

Tekst: Katarina Šolaja, 7.d

Fotografije: Katarina Šolaja, 7.d i Laura Raič, 7.d

Uništavamo li školsko, uništavamo i svoje

Često se pitamo zašto učenici uništavaju školsku imovinu. Tu su najčešće plakati na panoima koje su izradili učenici drugih razreda (izgleda da mislimo kako možemo uništiti tuđi trud, a ne razmišljamo da ti isti plakati mogu poslužiti i nama samima). Između ostalog, tu su i školske klupe koje trpe svašta: od šaranja običnom olovkom, lijepljenja žvakaćih guma, urezivanja imena do vrijeđanja drugih. Školske klupe postaju tako ogledala naše (ne)kulture i (ne)tolerancije. Učenici često kidaju i zastore, te rastavljaju stolice i stolove.

Kako stati na kraj ovoj vrsti vandalizma? Dobar pokušaj je potez našeg ravnatelja koji traži da se krajem školske godine nadoknadi šteta. Nažalost, mnogi roditelji se bune jer između svih učenika teško je pronaći krivca.

Ipak, bilo bi dobro kada bi svatko pripazio na školsku imovinu i pokušao spriječiti njeno uništavanje jer da škola iz godine u godinu ne obnavlja stvari, sjedili bismo na uništenim stolicama i pisali po uništenim klupama. Sredstva koja se potroše na obnavljanje, mogli bismo potrošiti na neke mnogo ugodnije stvari-izlete, terensku nastavu i slično.

Tekst: Martina Kruljac, 7.d
Fotografije: Zvezdana Barila Faletar

Ove školske godine učenici 3.d i 4.c razreda su zbog nedostatka prostora smješteni na kat, među više razrede. Jedno vrijeme je to funkcioniralo, ali uskoro su počeli izbijati sukobi zbog nekih učenika viših razreda koji su neprestano zadirkivali malce. Već na prvom roditeljskom sastanku 4.c razreda razgovaralo se o ovom problemu i vrlo se brzo došlo do rješenja. Naime, Bojan Posavac, otac Roberta iz četvrtog razreda i Leona iz trećeg razreda, ponudio je financijsku pomoć pri opremanju učionice koja bi se nalazila u prizemlju u maloj dvorani koju su do sada koristili niži razredi.

U razgovoru s tatom doznala sam da mu je glavni motiv bio korist za sve, a ne samo za njegovu djecu. Smatrao je da učenicima nižih razreda nije mjesto među višim razredima te da treba tražiti mogućnost kako da se učenici vrate u prizemlje, među svoje vršnjake. Roditelji Roberta i Leona su i do sada nesebično pomagali pa su odlučili to učiniti još jednom i za našu školu. Mama dječaka je naglasila kako je emocionalno vezana za našu školu jer su je pohađale i ona i njena sestra. Uglavnom, radovi su ubrzo otpočeli i trajali oko mjesec dana. Donacijom ovih roditelja osigurana su nova vrata, pregradni zid, stakla, rasvjeta iznad ploče i drugo. Ovaj pozitivan primjer nesebičnih roditelja trebao bi potaknuti i ostale koji su u mogućnosti pomoći školi, a pomoć se ne mora sastojati uvijek od novačanih donacija. Bolja suradnja roditelja sa školom, zainteresiranost za školske aktivnosti svoje djece te češće uključivanje u njih sigurno bi dovelo do većeg zadovoljstva i škole i učenika i roditelja.

Tekst: Katarina Šolaja, 7.d
Fotografije: Gordana Marinčić

Natječemo se...

Većina natjecanja je, kao i svake školske godine, održana u veljači. Nezgodno, s obzirom da su iza nas zimski školski praznici na kojima smo se vi opustili. Ipak, veliki uspjesi naših učenika pokazuju kako im nije bilo teško pripremati se za natjecanja i preko praznika. Naravno, uspjesi nisu izostali.

Na Županijskom natjecanju iz streljaštva održanom u Češkoj osnovnoj školi Končanica učenici Maks Papež, Bruno Peić i Matija Ciganović su ekipno osvojili 2. mjesto. (voditelj Goran Juren). Ovime su zaslužili sudjelovanje i na Poludržavnom natjecanju gdje su osvojili sjajno 7. mjesto.

Da znaju dobro prezentirati svoj rad dokazali su M. Matašin, L. Vlahović, Z. Nanić, I. Jelić Balta i L. Mladinić osvojivši na Županijskom natjecanju iz povijesti treće mjesto.

Izvanredni uspjeh

Pod vodstvom učitelja Gorana Jurena na Županijskom natjecanju iz košarke osvojeno je 3. mjesto. Ekipu su činili: Matko Malčić, Matija Gelo, Ante Gelo, Vedran Kos, Denis Bartulović, Kruno Barbir, Bruno Valpotić, Igo Grašić, Luka Jasenko, Sanjin Lončar i Hrvoje Bohnec.

Košarkašice je trenirala Tereza Srblić, a na Županijskoj završnici iz košarke osvojile su 1. mjesto, što ih je dovelo na poludržavnu razinu. Tako su I. Jelić Balta, M. Blažeković, M. Šabić, M. Matašin, K. Ružičić, I. Sataj, D. Štefanac, A. Orlović, K. Jandroković i N. Nikolić osvojile na Poludržavnom natjecanju 5. mjesto.

Na Županijskom natjecanju iz odbojke za djevojke pod vodstvom Gorana Jurena djevojke Jelena Vasić, Gabrijela Vanja, Tonka Gašparac, Ivona Herman, Dora Bakran, Eva Jelić, Mirna Jurjević, Iva Gašparac, Andrea Čeh, Dorja Klarić, Dora Milaković i Vjera Malek osvojile su ekipno izvrsno 3. mjesto.

Odličan uspjeh na županijskoj razini iz matematike postigli su Josipa Delija (4.r) i Toni Martinčić (6. r) koji su zauzeli 1. mjesto, te Matej Ferenčević (7. r) na drugom mjestu.

Nakon mnogo godina, zaslugom učiteljice Štefice Vučemilo, dobili smo prvakinja iz hrvatskog jezika, Doru Milaković, učenicu 7. razreda koja je nakon osvojenog 1. mjesta na županijskom natjecanju iz poznavanja hrvatskog jezika pozvana i na državnu razinu gdje je zauzela 14. mjesto.

Na županijskoj razini natjecanja iz kemije ističe se uspjeh Mateja Ferenčevića, osvojeno 1. mjesto, te na državnoj razini održanoj u puli 16. Mjesto.

Među ovim mnoštvom osvojenih prvih mjesta, još je jedno : Mario Franić(8.r.) na Županijskom natjecanju iz njemačkog jezika.

Učenici Ambrozić Matej(5.r), Pintar Kristijan(7.r.) i Milaković Dora(7. r.) pokazali su izvrsno znanje iz geografije zauzevši na županijskoj razini treće, drugo i treće mjesto.

Na županijskom natjecanju likovnih uradaka LIK, rad Brune Peića je predložen za državnu razinu.

Kako se može napisati fantastična priča protkana likovima iz mitologije i još zaraditi prva nagrada zna Paula Čatipović, pobjednica ovogodišnjeg državnog natječaja SFERE.

Pod vodstvom učiteljice Slobodanke Martan, učenica Klara Pavičić iz 5. razreda sudjelovala je na državnom Lidranu.

Na županijskom natjecanju iz tehničke kulture prvo su mjesto osvojili Gordan Skeledžić (8.r.) i Bruno Valpotić (8. r.), drugo mjesto Lora Krčmar (5.r.), i Tomislav Jurišić (5. R.) te treće mjesto Marija Šiprak (5.r.) i Kruno Galjar (5. r.).

Nastavnica Tatjana Šimek i njeni novinari ostvarili su velik uspjeh školskim listom „Pupoljci“ zauzevši peto mjesto na državnom Lidranu. Nadamo se da će nastaviti njihovim stopama.

Na kraju treba čestitati na velikom uspjehu učitelja Gorana Jurena i njegovih atletičarki koje su na Državnom natjecanju u Splitu, održanom 12. svibnja 2009. osvojile 1. MJESTO!

Tekst: novinari
Fotografije: Goran Juren

si naših učenika

Kiša

Kiša plače,
Kiša žubori,
Kiša udara,
Kiša šušti,
Kiša pljušti,
Kiša kiši,
Kiša sipi,
Kiša lijeva,
Kiša pljuska...

Kiša u jesen stvarno
BLJUSKA!
Magdalena Mrgan, 5.c

Rad je uvršten u zbornik "Poj riči
materinske", Primošten 2009.

Literarni podlistak

Lišće

Lišće ne šuši
Kad kiša pljušti.

Nego...

Svaki list

se njiše,

Vjetru govori

sve tiše

I već ga

na grani

nema više!

Martina Sekelj, 5.d
Rad je pohvaljen na natječaju
"Ivica Kičmanović".

Stvaramo...

Čovjek i more

Promatrao je more,
taj čovjek dragi.
Na čelu je imao bore,
a na licu osmijeh blagi.
Između njega i mora postojala je
ljubav sveta,
svakog dana, svakoga ljeta.
Radovali su se suncu
kad je bilo na vrhuncu.
Radovali su se valu
kad je plivao prema žalu.
Radovali su se brodovima koji
plove
i ribarima koji ribu love.
Na kraju dana,
zacijelila je čovjekova rana.
I kada bi se upalili svi svjetionici
čovjek bi prišao moru i zasvirao
na harmonici.

Antonio Brnada, 8.c

Na obali. . .

. . .brod stari,
Na bok nagnut,
Nasukan
Ostao.

A nekad...

Nekad je jutrima
Po moru brodio,
I moj je dida njime
Ribe lovio.

Na obali
Stoji brod
Star i sam
K'o i dida moj.

Dva starca
Na obali.
Marija Helena Pavlek, 7.e

Na natječaju "Odjeci" proglašen
je najboljim radom iz Bjelovarsko-
bilogorske županije i nagrađen.

K'o valovi

U ljetno večer
S mamom i tatom
Uz more šetam,
A šeta

s nama

i valova

šum.

Sjedamo uz more
Nas troje
I zagrljeni
K'o valovi,
Valove

mora

i naših srca

slušamo

slušamo.

Matea Moćnik, 7.e

Rad je pohvaljen na natječaju "Ivica
Kičmanović".

Suhozid

Ne čuje se ništa,
Samo blagi vjetar
Kroz grane maslina prolazi
I u noć odlazi,

A stoji suhozid
Dida moga.

S čačom ga je moj dida sagradio
I čači obećao,
Kad je odlazio,
Da vratit će se.

I stajao je suhozid
Kroz zime i ljeta,
Jeseni i proljeća.
Stajao
Kamen do kamena,
Kamen
Na
Kamenu
Čvrsto
K'o Hrvatska.

Govorio je dida:
"Vrati' ću se kamenu i drači,
Vrati' ću se,
Obeća san svome čači!"

I ljetne večeri jedne,
Kad suhozid
Srebrn je postao,
Vratio se dida moj,
Vratio se k'o što je i obećao.

Al' čaču nije zatekao.
Čača čekati više nije mogao.
Samo je suhozid
Kao spomen
Ostao.

U ljetne večeri
Suhozid moga dida
Srebrn postaje.

Marija Helena Pavlek, 7.e

Rad je uvršten u zbornik Hrvatska
kulturna baština, Donji Muć 2009.

Dora Štetanac, 8.c

Marijana Jurjević, 8.a

Hrvatska mitološka bića

Tatus

Bilo je to još jedno čarobno jutro za našeg velikog Tatusa. Ali za nas, obične smrtnike, to je jutro bilo samo obično.

Veliki Tatus zavalio se u svoj tron, četverokraki udobni i meki, i laganim, mirnim pokretom samo jednog prsta pokrenuo slike i zvuk u čarobnoj kutiji. Tada se zagledao u njemu slična, ali ne tako moćna bića koja ganjaju okruglu i bucmastu napravu vlastitim nogama. Za to vrijeme mi pečemo bijele koke koje naš mitski Tatus trpa usta i uokolo prosipa. A kada ožedni, onda jedan od nas smrtnika u prozirnoj duguljastoj posudi Tatusu donosi razne kemikalije... Tako prolazi dan koji mi smrtnici zovemo nedjelja.

A onda se pojavi drugo veliko mitsko biće. Mamus. Ono se obrati Tatusu riječima: "Ajde, Zeuse! Diži se i potjeraj po travnjaku konje kosače!"

I dok je Tatus ustao, ali se još nije dovoljno ni snašao, biće Mamus već je zauzelo četverokraki udobni tron.

A nama smrtnicima je svejedno tko je na tronu. Mi smo samo obični smrtnici.

Paula Čatipović, 5.c

Posebna nagrada na natječaju Sfere, Društva za promicanje znanstvene fantastike.

Pjesma nikla iz ljubavi

"Lijepo je na zemlji dok ima na njoj pjesama niklih iz ljubavi."

S. Košutić

"Pjesma je bogatstvo onih koji su zaboravili mrziti..."

I blago onima koji to bogatstvo imaju
Jer oni imaju dar
Da njihove riječi
Žubore rijekama,
Šušte lišćem,
Putuju tišinom...

One šume, šušte, žubore
I šute.
One pjevaju i cvjetaju...

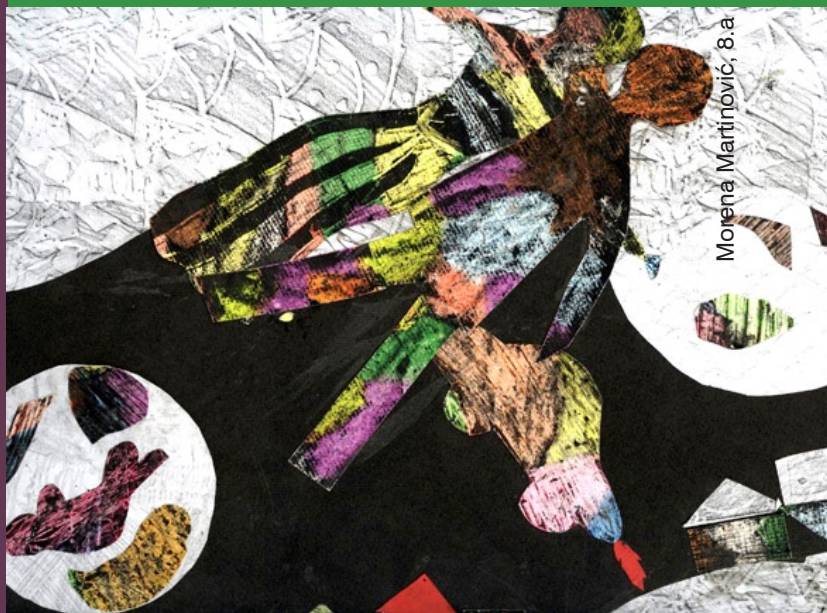
I one riječi koje šute,
I one riječi koje viču,
Imaju svoju ljepotu.

I svaka je pjesma lijepa,
I svaka je pjesma bogatstvo
Ako je nikla iz ljubavi.

"Lijepo je na zemlji dok ima na njoj pjesama niklih iz ljubavi."

Maria Helena Pavlek, 7.e

Nagrada na natječaju "Poljubi grumen zavičajne zemlje" na Danima Side Košutić u Radoboju.

Morena Martinović, 8.a

Ljubav

Ljubav je igra
i pjev ptica.
Ljubav su poljupci
i nasmijana dječja lica.

Ljubav je kada mi leptiri
u trbuhu lete.
Ljubav je kada se osjećam
kao sasvim malo dijete.

Ljubav može i da boli
kada te netko koga voliš
ne voli!

Romano Kravaica, 3d

Ljubavna pjesma

Za ljubav uvijek ima mjesta
A u srcu djece dosta je česta.
U ljubavi su dvoje
Kada se srca spoje.
Ljubav je svuda oko nas
A zaljubio se i moj pas.

Tea Lazić, 3.d

Iva Saraja, 4.b

RIBAR

Ribar svaki dan u zoru
kreće loviti ribe u moru.

Zatim oslobodi svoj čamac
te u njega stavi mrežu i mamac.

Napokon kreće, odlazi od žala,
a za njim kliču djeca mala.

A kad se ponosan s ribolova vrati,
zahvalnim pogledom more prati.
Tanja Vranješ. 8.c

Josip Urh, 7.e

Točka

Tamna je noć. Mirno je i tiho. Ja sam u svom mekom i toplom krevetu.

Odjednom začujem nježni glasić:

“Ej, ti, pogledaj dolje!”

Tražila sam pogledom odakle glas dolazi, ali ništa nisam vidjela. Glasić se ponovo javio:

“Pogledaj dolje!”

Pogledala sam i na parketu ugledala malu točku. Misleći da je pseća buha, udarila sam je papučom. Okrenula sam papuču, a s nje se odlijepila točka. Izgledala je kao da će se zbog ljutnje razvući u pravac.

“Još me i gaziš!” vikala je.

Gle, pa to nije buha! pomislila sam i sjela na pod.

“Nemoj se toliko ljutiti. Žao mi je. Nisam te prepoznala,” opravdavala sam se.

“Slušaj, Klara! Ti znaš da ja imam posla u raznim knjigama, časopisima, novinama, plakatima. Ukratko, u svemu što je napisano. Nekada radim po cijele dane,” uzdahnula je i nastavila. “U poslu me najviše ljutite vi djeca. Zato što ne znate gdje da me stavite! Stavite me i na kraju upitne i na kraju usklikne rečenice, a na kraju izjavne rečenice napišete zarez. Užas! Neki dan Matko je u rečenici imao upitnu česticu ‘zar’, a na kraju rečenice stavio je točku! Nečuveno! Ili Marta. Ona je u svojem sastavku o jeseni dozivala jesen. “Hej!” rekla je jeseni, a umjesto uskliknika stavila je točku! Sve je to prestrašno,” zaključila je točka teško dišući. A kada je došla do daha, nastavila je:

“Ja više neću raditi posao upitnika, uskliknika ili zareza. I TOČKA! To sam ti došla reći.”

Kratko je pošutjela i nastavila:

“U školi ste čitali ono štivo, mislim da se zove “S ljubavlju iščekivanom djetetu”. Da, to je to štivo. Tamo me uopće nema, a nema ni zareza, upitnika, uskliknika, dvotočja, trotočja... Ljudi su to nazvali pjesničkom slobodom.

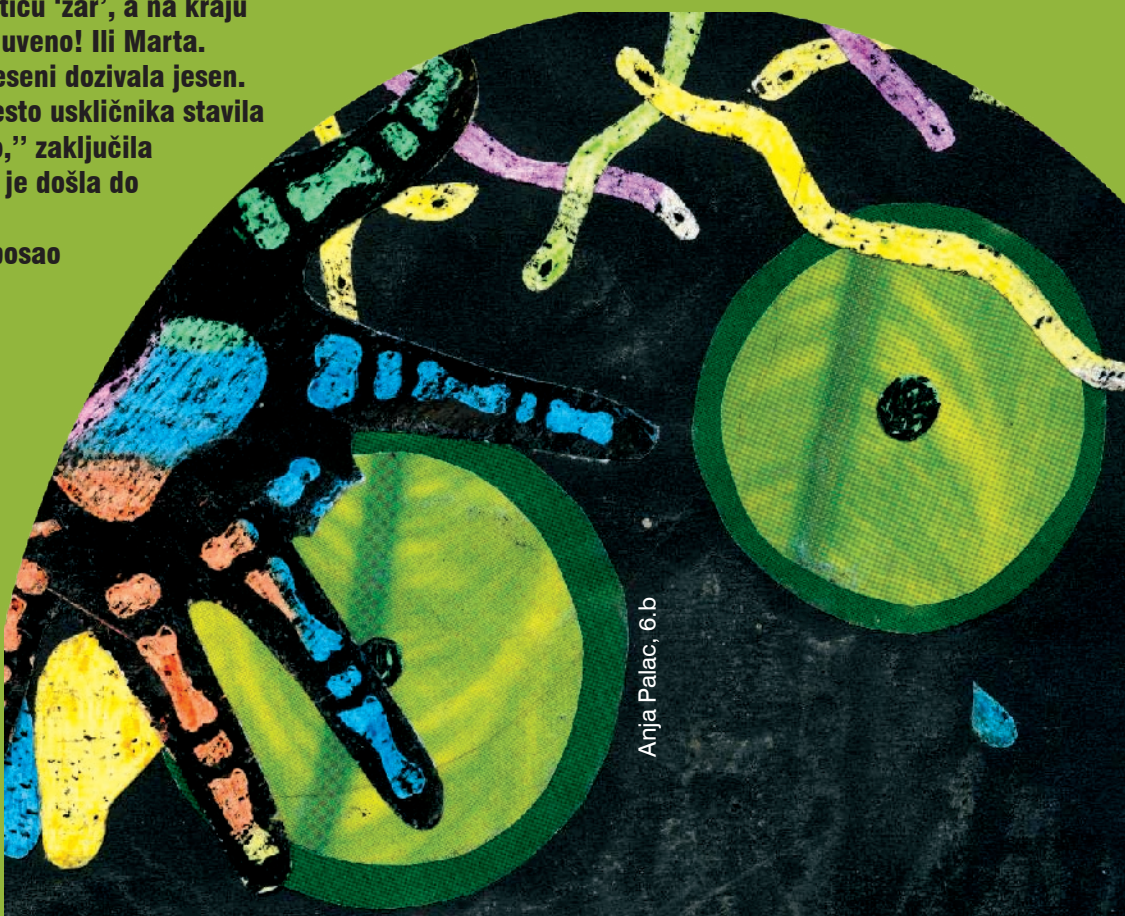
Smiješno, je l’ da? Kakva sloboda! To smo mi svi otišli na odmor. Kolektivni odmor. I znaš što? Idem ja opet malo na odmor! Sa sobom vodim i svoje prijatelje, a vi se snalazite bez nas kako god znate.”

i dok sam trepnula točke više nije bilo čula se samo sve tiša pjesmica
ja sam mala točkica točkica točkica
mala točka točkica ica ca aaa
okrugla sam lijepa sva lijepa sva
a ne duguljasta aha

kad je pjesmica prestala točku sam tražila pod vratima na stolu u torbi u pernici ali nje nigdje nije bilo zavirila sam i u papuču i ništa onda se začuo neki zvuk mislila sam da je to točka ali to je bila samo moja budilica razmišljala sam hoće li nastavnica uvažiti ovaj sastavak ili sam ipak trebala pričekati točku i njezine prijatelje da se vrate muči me još kamo su svi oni otišli gdje se odmaraju gdje ljetuju i zimuju točke ali moram priznati da mi je bez svih njih sasvim dobro predobro

Klara Pavić, 5.c

Državni LIDRANO 2009. u Puli

Anja Palac, 6.b

**Drago dijete!
Imaš na stolu jelo.
Odjeća ti je u ormaru.
Mama danas ostaje raditi prekovremeno.
Tata i ja vratit ćemo se oko 8 sati navečer.
Vole te tata i mama.**

Rad je nagrađen na literarnom natječaju "Poljubi grumen zavičajne zemlje."

Helena Muić, 6 d

Nije mi lako

Ujutro sam se sama probudila. Tata i mama već su davno otišli na posao. Bila sam opet sama. U dnevnom boravku me čekao list papira na kojemu je pisalo:

Drago dijete!
Imaš na stolu jelo.
Odi i pojedi.

Zabavljamo se...

1. RAZRED

CURE:

Možete očekivati uzbudljiv prvi dan škole jer ćete upoznati nove prijateljice, možda se dogode i nove simpatije. Ocjene vas ne trebaju brinuti jer su ionako opisne. Isto tako, učiteljica vas ne mora zabrinjavati jer će sigurno biti jako dobra prema vama.

DEČKI:

Nakon bezbrižno provedenih praznika, čekaju vas školske noćne more. Manjak slobodnog vremena ne znači da vam u školi neće biti lijepo, a možda naučite i nešto korisno. Ne izbjegavajte žensko društvo jer ćete uskoro shvatiti da se od njih mogu prepisivati domaće zadaće.

2. RAZRED

CURE: Nakon ludih ljetnih praznika teško će vam pasti povratak u školske klupe. Iako ćete željeti više nastave u prirodi, ružno vrijeme vam to neće dopustiti. To će vam bar biti dobar izgovor za kupovinu novih čizmica.

DEČKI: Izgleda da vas u školi ipak neće dočekati nova tehnologija unatoč Vašim željama te ćete Baltazara opet gledati na starom televizoru. Ne zaboravite na ljepši dio svog razreda i pozovite ih koji put na sok.

3. RAZRED

CURE: Nestrpljivo ćete iščekivati početak školske godine i ponovni susret s prijateljicama. Ubrzo ćete shvatiti da su vas počele zanimati iste stvari: čitanje teen časopisa, praćenje mode i provođenje sve više vremena pred ogledalom.

DEČKI: I ove ćete godine provesti nekoliko dana u školi u prirodi, no prije toga morat ćete odraditi još mnogo dana u učionici. Bit ćete jako zaljubljeni i teška će biti odluka izabrati između nekoliko cura. Oprez, možete se opeći zbog svoje neodlučnosti!

4. RAZRED

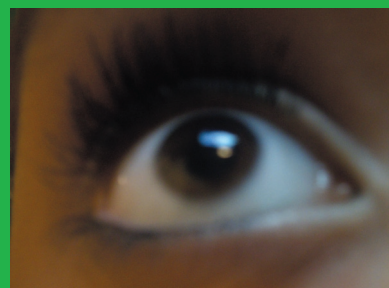

CURE:

Naći ćete među dečkima iz viših razreda novu simpatiju što i nije čudno jer mislite da su dečki vaših godina neozbiljni i djetinjasti. Nemojte se uplašiti zbog brzog razvoja vlastitog tijela.

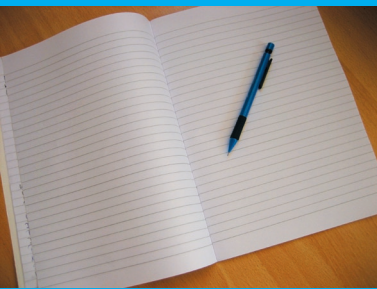
DEČKI:

Napokon ste dočekali da ste glavni među nižim razredima. Svi će vas gledati s poštovanjem i zavišću, ali sreća će trajati samo ovu školsku godinu. Već iduće ćete opet biti najmlađi. Eto, takav je život.

ŠKOLOSKOP

5. RAZRED

CURE: Dečki će često tražiti vašu pomoć i time priznati da se bolje snalazite u novim situacijama od njih. S novim nastavnicima i učionicama u većini slučajeva neće biti problema. Kao da ste rođene za promjene. Istina je da ćete morati malo više sjediti za knjigom, ali s vremenom će se i to isplatiti. Krajem školske godine ćete se zaljubiti i početi posvećivati sve više pažnje svom izgledu.

DEČKI: Prvih nekoliko mjeseci nove školske godine bit će za vas teški. Ova vam godina donosi mnogo novih briga. Osjećat ćete se izgubljeno među novim predmetima, učenicima, razrednikom. Bez brige, tu je ljepša polovica koja će vam pomoći s velikim zadovoljstvom. Bilo bi dobro kada biste se više potrudili oko novih predmeta i ostavili dobar dojam već na početku školske godine.

6. RAZRED

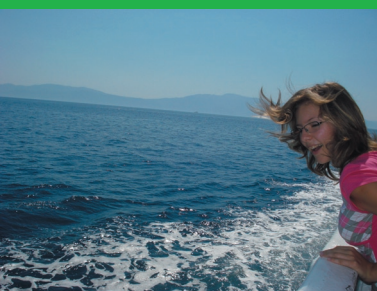

CURE: Ljeto ćete provesti s knjigom u ruci koje, naravno, neće biti s popisa lektire. Prvi tjedni škole bit će vrlo uspješni i uspjeh će vas pratiti do kraja školske godine. Ove ćete godine, za razliku od ostalih, uz malo truda postizati uspjehe.

DEČKI: Na moru ćete upoznati novu ljubav i steći nova prijateljstva koja će vam zauvijek ostati u srcu. Ovo će i biti glavni razlog što će vam početak nove školske godine teško pasti i što ćete jedva čekati da završi.

7. RAZRED

CURE: Jedva ćete dočekati maturalec koji će biti prilika da pokažete novu garderobu. Shvatit ćete ipak da ima vrednijih stvari od toga jer ćete na maturalcu upoznati nove prijatelje i zbližiti se s razrednicom. Veselite se jer ćete uskoro postati osmašica-kraljica škole. Ipak, uključite mozak, ova je godina važna za upis u srednju školu.

DEČKI: Stigla je i godina za pamćenje. Školska će godina biti teška jer ćete dobiti nove predmete. Trebat će dobro zagrijati stolicu, ali ne pred računalom, već za knjigom. Za cure će ostati malo vremena, ali već sad morate početi razmišljati o bodovima za upis u srednju školu. Dakle, razum na prvo mjesto, a srce na drugo.

8. RAZRED

CURE: Bit će tu puno novih simpatija, možda čak i pokoja veća ljubav. Ocjene će, uglavnom, biti zadovoljavajuće, tako da ćete u miru i bezbrižno dočekati vikend. Na televiziji će se početi prikazivati nova serija, za kojom će te luditi od samog početka te će tetako zanemariti prijatelje i školu. No, razmislite malo. Nemojte pretjerivati. Sada ste osmi razred – važne su vam ocjene za upis dalje. A serija će brzo proći, ali prijatelji će tu ostati zauvijek.

DEČKI: Cure vas opsjedati sa svih strana. Nećete znati kuda sa sobom. Ali među tim curama, biti će jedna, koja će vam upasti u oko. Malo se potrudite i uz malo sreće možda i bude nečega. Nećete moći dočekati praznike. Škola vam neće biti preveliki teret. Ocjene će biti baš onakve kakve bi trebale biti i vi ćete biti sretni.

BISERI

Učiteljica: U kojem je padežu ova imenica?

Učenik: Ova imenica je u normativu.

Učiteljica: Koju smo pjesmu danas čuli ?
Učenik: Danas smo čitali pjesmu „Prepalica“.
Drugi učenik: Nije prepalica, nego propalica!
(umjesto prepelica)

Učiteljica: Sjedni tamo!

Učenik: Će?

Učiteljica: Ovde.

(ovo je bio sat hrvatskog jezika)

Učiteljica: Zadnja klupa van!
(učenici se ustanu i iznesu klupu na hodnik)

Učiteljica: Da vam pokažem drugi način rješavanja zadatka?
Učenik: Ne.

Učiteljica: Gdje se održavaju Dubrovačke ljetne igre?
Učenik: U Puli.

Nastavnica: Usporedi mi smreku i bor.
Učenik: Bor mi izgleda kao drvo.

Nastavnica:
Bravo! Imaš 23 boda i samo ti bod nedostaje da ti bude sve točno.
Učenica: A koji je maksimalan broj bodova?

Novinar

Ivan Banić, 8.d

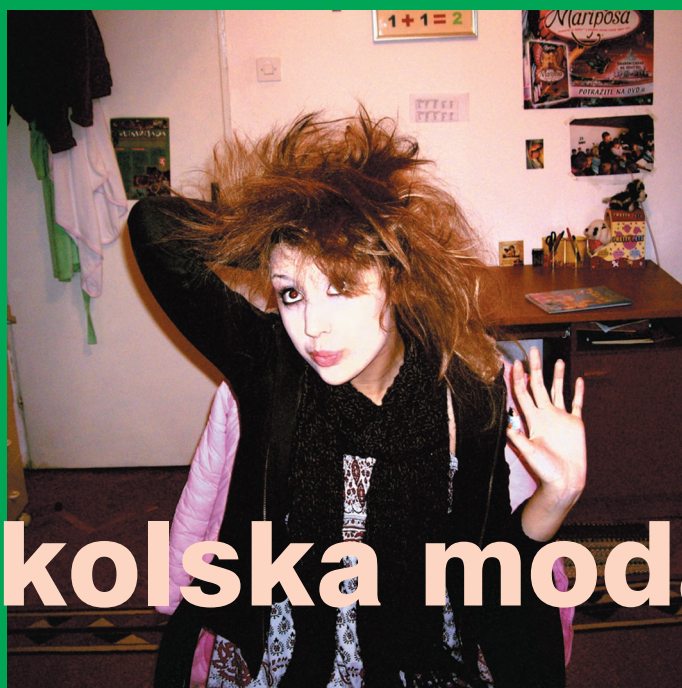
Dan zaljubljenih u našoj školi

Srca na zidovima, plakati i ljubavne pjesme samo su dio ljubavne čarolije koja je krasila našu školu povodom najljepšeg dana za zaljubljene, Valentinova. Obilježavajući taj dan, 14. veljače, na velikom su se holu škole čitale najljepše pjesme koje su pisali učenici. Tri najbolja teksta bila su i nagrađena, a tad su učenici dobili i svoja pisma. Divno je bilo gledati crvenilo i osmijehe zaljubljenih koji nose pisma u rukama. Učenici nižih razreda su se i međusobno darivali, dok su oni viših razreda bili malo sramežljiviji.

Tekst i fotografije: Nives Kranjec, 7.d

Iz godine u godinu moda naše škole se mjenja. To se primjećuje na curama, pa i na dečkima. Kako je sad postalo moderno nositi modne marke: Nike, Brugi, Kempa, Reebok, Converse, Levis, Kenvelo, Benetton... tako sada i naši učenici to „furaju“. Nose se svakojake trenirke, hlače, majice, jakne...Više u modi, za cure, nije samo sjailo. Sada tu glavnu ulogu imaju olovke za oči, raznovrsne maskare i puderi. Također, mjenjaju se i frizure. Šiške preko očiju, natapirana kosa u raznim bojama s raznim pramenovima. Za ekstenzije iliti umetke za kosu znaju već i vrapci na grani. Totalno in. Dakle, zaključak je da se posljednje tri godine stil učenika naše škole promijenio. To više nisu djevojčice u maminim suknjicama niti mamin dječaci. Sada su to prave djevojke s stilom.

Tekst i fotografija: Katarina Šolaja, 7.d

Školska moda

Ko pita N

Odgovara naša psihologinja Nikolina

Fotografija: Zvezdana Barila Falet

Imam problema u ljubavi. Od početka polugodišta sviđa mi se jedan dečko. Sve se više družimo i očito je da se jedan drugome upucavamo. Htjela bih biti s njim u vezi, ali je problem što je on previše sramežljiv i to što bi pritisak okoline i razreda mogao razoriti našu vezu unatoč svemu. Što da radim?

Imam problema u obitelji. Naime, moji roditelji stalno brinu za moju školu, tjeraju me da učim i zabranjuju mi sve što me zabavlja. Govore mi da će mi cijeli život izgledati kao sada, a ne vide koliko se trudim.

Tvoji roditelji ti žele samo najbolje što pokazuju brigom za tebe i tvoju školu, a pojačana briga vjerojatno je rezultat nekih tvojih propusta i lošijih rezultata u školi. Pokušaj se potruditi i dati sve od sebe u školi te na taj način pokazati svojim roditeljima da si zaslužio nagradu za svoje postignuće u vidu onih aktivnosti koje te zabavljaju. Bitno je samo odvojiti vrijeme za učenje i vrijeme za zabavu tako da budeš zadovoljan i ti i tvoji roditelji, a također i učitelji.

Ako ti se taj dečko doista sviđa, daj mu to do znanja nekom lijepom gestom ili porukom. A ukoliko se i ti njemu sviđaš, zadirkivanja i dobacivanja kolega iz razreda vam ne trebaju smetati...jer ukoliko im pokažete da vam ne smeta što oni misle o vama uskoro će im dosaditi zadirkivati vas i prebacit će svoj interes na nekog drugog. No, ukoliko je taj dečko doista toliko sramežljiv i ne želi vezu, ostanite samo prijatelji. Jer ni to nije mala stvar.

Došao sam u ovu školu na početku prvog polugodišta. Od tada sam stekao svega nekoliko prijatelja. Dečki iz razreda me izbjegavaju, a cure me nazivaju ljigavcem, štreberom i drugim pogrdnim nazivima.

Djeca su često okrutna prema novim učenicima u razredu i treba im vremena da ih upoznaju. Ukoliko se budeš ponašao pristojno i ugodno prema drugim učenicima, vjerujem da ćeš s vremenom steći još prijatelja. Saznaj koje su vam stvari zajedničke i što volite raditi pa se priključi tim aktivnostima gdje ćeš se zbližiti sa svojim kolegama. Zadirkivanja i ružne riječi bi trebale prestati.

Eskita

Moj problem je u tome što nemam svoj životni san. Već sam sedmi razred, a ne sviđa mi se niti jedna srednja škola. Što da radim?

Mnogi ljudi tek kasnije u životu shvate što žele postati i čime se baviti. Stoga ne čudi što još nemaš svoj životni san – zapravo ga malo ljudi ima. Na tebi je da se potrudiš imati što bolje ocjene da bi kasnije, kada dođe vrijeme upisa u srednju školu mogao/la imati veći izbor škola i zanimanja. Do tada, razmisli o tome što voliš raditi, u čemu si dobar/dobra i koje su ti jake strane. A za pomoć pri izboru srednje škole uvijek se možeš obratiti školskom psihologu ili pedagogu.

Moj je problem što me nitko ne razumije. Imam svoj životni san koji je potpuno drugačiji od snova mojih prijateljica. Tu se ne uklapam ni po načinu razmišljanja, vrsti glazbe...

U osnovnoj i srednjoj školi većina se ljudi pokušava uklopiti i biti kao ostali, pa se stvaraju „škvadre“ koje se slično oblače, slušaju istu glazbu i slično misle. U takvim se „škvadrama“ mladi ljudi osjećaju sigurnima i zaštićenima. No, postoje i oni ljudi (kao ti) koji su jednostavno drugačiji, koji imaju svoj način razmišljanja, oblačenja i glazbe. Često su te osobe zrelije od svojih vršnjaka i preokupirane nekim drugim stvarima u životu. To što si drugačija nije uopće loša stvar, dapače. Mnogo ljudi uopće nema životni san, a ti ga već sada imaš. Ustraj na njemu ukoliko je to doista ono što želiš.

Mislim da nas naša razrednica ne razumije. Kad god se nešto dogodi, ne želi ni saslušati naša mišljenja već nas odmah nekako kazni. Sve bi to još bilo u redu, ali sad nas ne pusti ni na maturalac.

Vjerojatno ste svojim konstantnim lošim ponašanjem izgubili povjerenje svoje razrednice u vas. Pokušajte joj djelima, tj. svojim dobrim ponašanjem, a ne riječima pokazati da se možete popraviti. Nakon toga će vas i ona imati strpljenja saslušati. Neka joj vaše dobro vladanje u školi bude primjer da ćete se dobro vladati i na maturalcu pa će vaša razrednica možda promijeniti svoju odluku.

🍎🍎 DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE 🍎🍎

IV.
OSNOVNA
ŠKOLA
BJELOVAR

